

Mikael Kihlman

Chisinau I, II och III
Tornålsgravyrer 223 × 169 mm

Foto: Karl Haskel

Mikael Kihlman är född 1953 i Uppsala. Bosatt i Stockholm. Påstår sig vara autodidakt, men närmare granskning avslöjar studier vid Stockholms universitets fakultet för konstvetenskap under bl.a. Madeleine von Heland, samt ett mångårigt lärorikt samarbete med konstnären Lennart Olausson.

Viktigare separatutställningar i bl.a. Norrbottens museum 1989, Härnösands konsthall 1990 och 2005, Grafiska Sällskapet, Stockholm 1990 och 1994, Galleri Skånes Konst, Malmö 1995, Konstens Hus, Luleå 1996, Ahlbergshallen, Östersund 1996, separatutställning vid II Internationella Grafiktriennalen i Sofia, Bulgarien 1998, Rådhuset, Örnköldsvik 1998, Galleri Johan S, Helsingfors 1998, Galleri Bergman, Stockholm 1999 och 2004, Graficki Kolektiv, Belgrad, Jugoslavien 2000, Galleri Udengaard, Malmö 2001, Galleri Thomassen, Göteborg 2001, Sveriges FN-ambassadörs residens, New York 2002, Galleri BWA, Kielce, Polen 2004, Atelier Presse Papier, Trois Rivieres, Canada 2005, Gallery of Contemporary Art, Opole, Polen 2005, Karlskoga konsthall 2005, Galleri Udengaard, Århus, Danmark 2006.

Viktigare samlingsutställningar: *Grafiktriennial IX*, Göteborg 1989, Konstakademins Galleri, Wrocław, Polen 1990, *Grafiktriennial X*, Stockholm 1992, Grafiktriennaler i Krakow, Polen 1994, 1997, 2000 och 2003, Norska Int. Grafikbiennaler, Fredrikstad, Norge 1995 och 1999, Int. Grafikbiennial i Ljubljana, Slovenien 1995 och 1997, Int. Grafikbiennial i Sapporo, Japan 1996 och 1998, Int. Grafiktriennialutställning i Kochi, Japan 1996, Grafiktriennaler i Tallin, Estland 1998 och 2001, Int. Grafikbiennial i Orense, Spanien 1998 och 2000, *Spår av tid*, Centrum Kultury Zydowskiej, Krakow, Polen 1999 samt i Botkyrka Konsthall, Stockholm 2000, *Int. Print and Drawing Biennial*, Taipei, Taiwan 2001, *Contemporary European Prints*, Kim Nae Hyun Art Gallery, Korea 2001, *Hand-pulled Prints*, San Antonio, Texas, USA 2002, *Spår av tid*, Galeria ZPAP, Lublin, Polen 2002, samt i Kalmar Museum och Tommarps Kungsgård samt Gallerii BWA, Walbrzych, Polen, 2003, Beijings Int. Grafikbiennial, Kina 2003, *Open Print*, Royal West of England Academy, Bristol (invited artist) 2004, *On Paper... On Glass ...*, Zapodoceska galerie v Pizni, Pilsen, Tjeckien 2006.

Har erhållit Bildkonstnärskapens Arbetsbidrag 1989, 1990, 1994 och 1994, samt deras projektbidrag 1991. Flera bidrag från Svenska institutet. Har erhållit talrika medaljer, priser och hedersomnämningar vid utställningar i bl.a. Canada, Bulgarien, Japan, Jugoslavien, Polen,

Rumänien, Egypten, Spanien, Argentina, Kina, Serbien/Montenegro, England och USA.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna Museet, The British Museum, London, Statens konstråd, museer i Malmö, Norrköping, Vetlanda och Borås, Värmlands museum, Grafikens Hus, åtskilliga landsting, kommuner, kulturnämnder m.m. Dessutom i flera internationella grafiktriennalers och -biennalers samlingar.

Gav 2000 ut boken *Spår av tid* på Almlöfs förlag med egna bilder samt bidrag av Jacek Szewzyk, Örjan Wikström, Joanna Helander, Adam Zagajewski, Pawel Huella och Czeslaw Milosz. Gav 2003 ut boken *Solna Centrum – Novi Sad* på samma förlag med egna bilder samt dikter av Aleksandar Tišma. År 1997 gav Kim Nicklasson/*Samlargrafik ut Mikael Kihlman; Ur vår tids grafik nr 46*.

I 2006 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Chisinau I, Chisinau II och Chisinau III*, tornålsgravyrer 223 × 169 mm. Tryckta av konstnären. Assistent: Linnea Kihlman. De tre bladen är tryckta i 106, 107 resp. 107 numererade exemplar samt i 5 numererade HC-exemplar. Papper: Hahnemühle 230 gram.

Mikael Kihlman är en mycket omsorgsfull konstnär.

Han vet att ljuset måste synas.

Eller inte synas.

Men det måste finnas där.

Ljuset finns alltid i Mikael Kihlmans bilder. Vare sig vi märker det eller ej. Och det gäller både koppargrafiken, litografin och oljan. Inte minst i koppargrafiken. Ljuset finns också i hans nattbilder. Himlen är inte helt kolsvart. Ett svagt skymningsljus kan reflekteras i blankslitna, svagt krokiga spår-vagnsspår på gatan, blänka till på ett par bil-tak. Det ytterst svaga ljuset i bilden berättar mer om gatan, om atmosfären och om konstnärens öga och sinne, än vad en helt upplyst vedutbild med solsken skulle göra.

som vi ser, vare sig de befinner sig nära betraktaren eller långt borta i bilden, upplever vi mer eller mindre som silhuetter. Det är inga porträtt i vedertagen mening. Men dessa silhuetter är hela tiden medverkande i Mikael Kihlmans porträtterande av en stad, en gata, en historia. Eller en historielöshet. De är viktiga, så anonyma de är. Vi får aldrig veta till exempel vem mannen med ryggsäcken är. Eller vart han är på väg. Men han är ändå en av dem som ger oss bilden av en hel by eller stads befolkning. Vi ser dem inte alla, men vi ser dem genom Mikael Kihlmans eget berättande om dem, deras by eller stad. Och vi hör dem tala genom Mikael Kihlmans alla vidarebefordrade meddelanden, hälsningar, viskningar, avtryck. Vi försöker tyda dessa

I Mikael Kihlmans dagsljusbilder kommer en ny ljusdimension in: vattnet. Vattnet på regnvåta körbanor, i polar på gatan. Vattnet speglar och berättar. Vattnet ger också en relief, inte bara en spegelbild. Vatten talar om liv. Vatten är hopp.

Det är ljusbehandlingen som får Mikael Kihlmans bilder att berätta det där lilla extra för oss. Det må gälla snälljuset i tornålens trånga gränder där himlen inte ens syns, en trösterik tom himmel i ett sönderskjutet fönster i en våldtagen stad, frostkänslan i en vintrig björkskog eller dunsterna längs Venedigs trånga vattenvägar. Ljuset berättar – och vi lyssnar tacksamt.

Det viktiga ljuset i Mikael Kihlmans tornålar kommer oftast bortifrån, utifrån. De människor

tecken i bilden. Ibland lyckas vi, ibland får vår fantasi ta över tolkningarna. Och över våra huvuden på gatorna väver trådar intrikata mönster. Ibland som notlinjer för tonsatta budskap; en helt självklar sak för den musikaliske Mikael. Vi, något mer tondöva åskådare, får försöka tolka partituret så gott vi kan. En garanterat spännande jakt.

Karl Haskel
Kulturjournalist